

การวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด COVID-19

Public Savings Plans in Light of the COVID-19 Pandemic

นายณัฐ พันธุ์อุทัย

สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Nut Phan-uthai

E-mail: 6114993382@rumail.ru.ac.th

Faculty of Business Administration in Accounting Ramkhamhaeng University

Corresponding Author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่อศึกษาปัจจัยการวางแผนด้านการออมที่มีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 คือประชากรในกรุงเทพ จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD และใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานครที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและระดับรายได้ต่างกันมีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 รูปแบบการออม ลักษณะการออม การตัดสินใจออม ของประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานครต่างกัน

คำสำคัญ :การวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด COVID-19

ABSTRACT

This study aims to; 1) explore public savings plans in light of the COVID-19 pandemic in Bang Khen district, Bangkok, 2) determine the public savings plans in light of the COVID-19 pandemic base on personal factors, and 3) identify factors influencing the public savings plans in light of the COVID-19 pandemic. The samples were 400 participants who live in Bangkok. The questionnaire was used as data collection. Data were analyzed by using descriptive statistics for frequency calculation including percentage, mean, and standard deviation from applying t-test and One-way ANOVA methods. When mean difference has significantly been detected, pairwise comparison was performed by using LSD and multiple-regression techniques. The results showed that the differences of gender, age, educational level, occupations and income of Bang Khen population significantly affected their saving plan in light of the COVID-19 pandemic including saving models, saving characteristics, and saving decisions differently.

Keywords: Public Savings Plans in Light of the COVID-19 Pandemic

บทนำ

ในสภาวะวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ทำให้เงินมีบทบาทสำคัญในการเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนเป็นเครื่องวัดค่าสิ่งต่าง ๆ และยังสามารถสะสมเพื่อเพิ่มค่าได้ เพราะในอนาคตมีความไม่แน่นอนที่จะเกิดวิกฤตภัยธรรมชาติหรือโรคระบาดต่างๆ ทำให้กระทบภาวะเศรษฐกิจในประเทศและทั่วโลกได้ การไม่รู้จักรับบริหารจัดการค่าใช้จ่ายให้เหมาะสมกับเงินที่หามาได้ การใช้เงินโดยไม่มีเป้าหมาย โดยไม่รู้จักรักษาและเพิ่มมูลค่าของเงิน รวมทั้งความไม่มีวินัยทางการเงิน อาจทำให้ต้องทำงานหนักตลอดชีวิตเพื่อให้มีเงินใช้จ่ายเฉพาะหน้า การวางแผนการออมเงินโดยเฉพาะช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ในปัจจุบัน จึงเป็นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับประชาชนอย่างมาก การวางแผนการออมเงินวันช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 จึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการดำเนินชีวิต โดยแต่ละบุคคลย่อมมีการกำหนดกลยุทธ์และวางแผนการออมเงินที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากความต้องการทางการเงินของคนแต่ละช่วงวัยล้วนแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 2. เพื่อศึกษาการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3. เพื่อศึกษาปัจจัยการวางแผนด้านการออมที่มีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 2. ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกพื้นที่ในการศึกษาข้อมูลคือเขตบางเขนกรุงเทพมหานคร 3. ขอบเขตด้านประชากร การศึกษาครั้งนี้มีผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ประชากรในเขตบางเขนกรุงเทพมหานคร 4. ขอบเขตด้านระยะเวลาทำการวิจัย ระยะเวลา 3 เดือน ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2563 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2564

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระดับรายได้ ด้านการออมเงิน ประกอบด้วย ด้านการออมในสถาบันการเงิน ด้านการออมในสินทรัพย์ ด้านการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ด้านการออมเพื่อวัยเกษียณ 2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ประกอบด้วย รูปแบบการออม ลักษณะการออม การตัดสินใจออม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เพื่อนำไปสู่การให้ความรู้ความเข้าใจ ในการวางแผนการออมเงินของประชาชน 2. ทำให้ทราบถึงการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อนำปัญหาที่พบไปใช้เป็นแนวทางการแก้ไขปัญหา 3. ทำให้ทราบถึงปัจจัยด้านการออมเงินที่มีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนการเงิน ทั้งส่วนบุคคลและองค์กร ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับประชาชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อทำแผนการพัฒนารายการออมเงินของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

บททวนวรรณกรรม

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แยกปัจจัยตัวแปรอิสระด้านการออมออกเป็น 4 ด้าน และด้านตัวแปรตามอีก 3 ด้าน

การออมในสถาบันการเงิน

อนันต์จิต บุญโถม, บุญเลิศ จิตรมณีโรจน์ (2560) สถาบันการเงิน คือ สถาบันที่ทำหน้าที่ระดมเงินออม ใ้กู้ยืมแก่ผู้ที่ต้องการเงินไปเพื่อการบริโภคหรือเพื่อการลงทุนดำเนินธุรกิจ โดยจ่ายดอกเบี้ยให้แก่ผู้ออม และคิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ยืม

ศตวรรษ ท่าช้าง (2554) กล่าวถึงการออมว่า การออมนั้นก็คือการออมทรัพย์ ซึ่งการออมของครัวเรือนจะมีความสัมพันธ์ ใกล้ชิดกับ รายได้ที่สามารถจับ จ่ายใช้สอยได้จริงและการบริโภคของครัวเรือนอย่างมาก ด้วยเหตุที่ว่าหลังจากครัวเรือนได้รับรายได้มาแล้ว เมื่อนำไปหักภาษีออกรายได้

จากการทบทวนสรุปได้ว่า การออมในสถาบันการเงิน หมายถึง การนำเงินหรือสินทรัพย์ไปฝากออมไว้กับสถาบันการเงินที่จัดตั้งโดยรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ ที่เราเรียกว่าสถาบันการเงิน โดยผู้ออมจะออมในรูปแบบการฝากเงินในบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์หรือฝากประจำ และจะได้รับผลตอบแทน

การออมในสินทรัพย์

เกษมศรี ปุชนีย์วงศ์ (2558) สินทรัพย์ของผู้บริโภค คือ สินทรัพย์ที่ครัวเรือนถือครองอยู่ ซึ่งมีสภาพคล่อง(Liquidity)สูงหรือต่ำไม่เท่ากัน โดยพิจารณาจากความยากง่าย และอัตราความเสี่ยงด้านมูลค่าในการเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสด

เพ็ญพิมล ทศน์ธนนท์ (2556) ; มยุรี สุวรรณาวุธ และ อุษณากร ทาวะรัมย์ (2558) การออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวร (Real Asset) และการออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงิน (Financial Asset) การออมในรูปแบบสินทรัพย์ถาวรเช่น ที่ดิน อาคารและสิ่งก่อสร้างที่อยู่อาศัย

จากการทบทวนสรุปได้ว่า การออมในสินทรัพย์ หมายถึง การออมหรือการลงทุนในรูปแบบของเงินสดไปซื้อสินทรัพย์ที่มีตัวตน หรืออสังหาริมทรัพย์ เช่น บ้าน ที่ดิน อาคาร การสะสมสินทรัพย์นั้นสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดของสินทรัพย์ที่มีอยู่ได้ในอนาคต

การออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน

บุญรุ่ง จันทรนาค (2554) เงินออม หมายถึง ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่หรือที่กันเอาไว้ไม่นำมาใช้จ่ายในการบริโภคและอุปโภคในปัจจุบัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในอนาคต เช่น ในยามป่วยไข้ ยามแก่ชรา หรือนำไปลงทุนหาผลประโยชน์

กองบรรณาธิการ (2563) เงินสำรองฉุกเฉิน คือเงินออม แต่จุดประสงค์ของมัน ไม่ได้มีไว้เพื่อการลงทุน ให้เงินก้อนนี้มีดอกผลอกเงย แต่มีจุดประสงค์เพื่อเป็นเงินก้อนไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน เช่น ตกงานไม่มีรายรับเข้ามา หรือเจ็บป่วยกะทันหัน

บททวนสรุปได้ว่า การออมเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน หมายถึง เงินก้อนที่สามารถนำมาใช้ได้ทันทีในกรณี ที่จำเป็น เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นและต้องใช้จ่ายโดยที่ไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า เช่น ตกงาน เจ็บป่วย

การออมเพื่อวัยเกษียณ

ปิยะดา พิศาลบุตร (2558) แนวคิดเรื่องการวางแผนการเงินก่อนการเกษียณอายุ (Retirement Planning) นับว่าเป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย ยังมีคนจำนวนไม่น้อยที่ไม่ให้ความสำคัญและเห็นว่าเป็นเรื่อง ที่ไม่จำเป็น อีกทั้ง ที่ผ่านมามีจำนวนผู้สูงอายุที่ต้องประสบความลำบากยังมีน้อย ภาครัฐและภาคเอกชนจึงยังไม่ ใครใส่ใจจนรณรงค์ให้ประชาชน ออมทรัพย์เพื่อชีวิตวัยเกษียณมากนัก

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2551) โดยการออมเงินจะมีประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มีรายได้ ในวัยเกษียณ เช่น ในด้านการไปท่องเที่ยวหรือซื้อของที่ต้องการเพื่อเป็นรางวัลให้แก่ชีวิต เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน เช่นเจ็บป่วยอุบัติเหตุ

จากการทบทวนสรุปได้ว่า การออมเพื่อวัยเกษียณ หมายถึง การออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามแก่ชรา มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความ มั่นคงทางรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุหลังเกษียณอายุแล้ว เพื่อให้สามารถมีมาตรฐานการ ดำรงชีวิตและ คุณภาพที่ดีตามสมควร ไม่เป็นภาระแก่ลูกหลาน

รูปแบบการออม

กองบัญชาการรายได้ประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดรูปแบบ การออมเป็นหลายประเภท ดังนี้ 1.การออม ในรูปแบบทรัพย์สินถาวร เป็นการออมโดยการนำรายได้ที่เหลือ จากการบริโภคไป ใช้จ่ายไปซื้อทรัพย์สินถาวร ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีสภาพคล่องน้อยมาก แต่ก็สามารถหา ผลตอบแทนได้ เช่น การถือครองที่ดิน วัตถุประสงค์ของการออมในรูปแบบทรัพย์สินถาวร คือ เพื่อป้องกันความ เสี่ยง และให้มีความมั่นคงในอนาคต 2.การออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงิน ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 2 แบบ คือ การออม ในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงินในระบบ หมายถึง การออมโดยการถือทรัพย์สินทางการเงินที่สร้าง ขึ้น โดยมีกฎหมายคุ้มครอง ซึ่งทำได้หลายวิธี เช่น การซื้อหลักทรัพย์ทางการเงิน 3.การออมในสถาบันการเงิน เป็นสถาบันการเงินที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ระเบียบข้อบังคับ ของกฎหมาย และดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการออม เช่น การออมในธนาคาร

จากการทบทวนสรุปได้ว่า รูปแบบการออม หมายถึง การจัดรูปแบบการออม จำแนกตามความเหมาะสมของผู้ออม ในรูปแบบต่างๆของการออม เช่น การฝากกับสถาบันต่างๆ การลงทุน เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลประโยชน์สูงสุดของผลตอบแทน ในรูปแบบต่างๆ เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล

ลักษณะการออม

อนันต์จิต บุญโยดม, บุญเลิศ จิตรมณีโรจน์ (2560) ลักษณะการเลือกออม คือ เป็นการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ

จากการทบทวนสรุปได้ว่า ลักษณะการออม หมายถึง เป็นการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย เช่น เพื่อไว้ใช้ในอนาคต เพื่อเวลาฉุกเฉิน ในลักษณะของการออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงิน การออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงินในระบบ การออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงินนอกระบบ การลงทุนเพื่อหวังผลกำไร หรือ การออมในสถาบันการออม

การตัดสินใจออม

อนันต์จิต บุญโยดม, บุญเลิศ จิตรมณีโรจน์ (2560) การตัดสินใจ คือ การพิจารณาจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจ เพื่อนำไปสู่การเลือกรูปแบบการออมที่ตรงกับความต้องการ

มรกต ฉายทองคำ (2557) การตัดสินใจ (Decision Making) หมายถึง การพิจารณาปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การเลือกรูปแบบการออมที่ตรงกับความต้องการของบุคคลมากที่สุด

จากการทบทวนสรุปได้ว่า การตัดสินใจออม หมายถึง การตัดสินใจเลือกวิธีการออมที่ให้ผลประโยชน์และทำให้เงินออมเพิ่มค่ามากที่สุดการพิจารณาจากสิ่งแวดล้อมต่างๆที่มีผลต่อการตัดสินใจ เพื่อนำไปสู่การเลือกรูปแบบการออมที่ตรงกับความต้องการ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการสุ่มแบบสะดวก ซึ่งหลังจากการเก็บข้อมูลจนครบตามจำนวนแล้วจึง นำข้อมูลที่ได้มา นำไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมาคำนวณทางสถิติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้วิธีการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางหาขนาดของกลุ่ม ตัวอย่างของ Taro Yamane (1973)เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยโดยทำการเลือกจาก ตารางแบบไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน หรือ ∞ (Infinity) จากค่าความคลาดเคลื่อน 5% ที่ระดับความ เชื่อมั่น 95% โดยผลจากการเปิดตารางของ Taro Yamane (1973) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบปลายเปิดและปิด โดยมีรายละเอียด ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระดับรายได้ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ระดับการปฏิบัติในด้านการวางแผนการออมเงิน โดยลักษณะแบบสอบถามแบ่งเป็นระดับการปฏิบัติ 5 ระดับ ได้แก่ ระดับการปฏิบัติ มากที่สุดค่าคะแนนเท่ากับ 5 ระดับการปฏิบัติ มากค่าคะแนนเท่ากับ 4 ระดับการปฏิบัติ ปานกลาง ค่าคะแนนเท่ากับ 3 ระดับการปฏิบัติ น้อย ค่าคะแนนเท่ากับ 2 ระดับการปฏิบัติ น้อยที่สุดค่าคะแนนเท่ากับ 1

ส่วนที่ 3 การวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ประกอบด้วย รูปแบบการออม ลักษณะการออม การตัดสินใจออม โดยลักษณะแบบสอบถามแบ่งเป็นระดับการปฏิบัติ 5 ระดับ เหมือนกับส่วนที่ 2

ส่วนที่ 4 เป็นข้อคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ซึ่งจะมีข้อคำถามทั้งหมด 1 ข้อ

ช่วงเกณฑ์ค่าเฉลี่ยการประเมินระดับปฏิบัติ กำหนดให้ ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 มีระดับการปฏิบัติ น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 มีระดับการปฏิบัติ น้อย ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 มีระดับการปฏิบัติ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 มีระดับการปฏิบัติ มาก ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 มีระดับการปฏิบัติ มากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพรรณนา (descriptive statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) ในการวิเคราะห์ตัวแปรลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระดับรายได้

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ตัวแปรด้านการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ประกอบด้วย ด้านการออมในสถาบันการเงิน ด้านการออมในสินทรัพย์ ด้านการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ด้านการออมเพื่อวัยเกษียณ

2. สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 ใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ที่จำแนกลักษณะส่วนบุคคล คือ ด้านเพศ

2.2 ใช้สถิติ One-Way ANOVA ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ที่จำแนกลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และระดับรายได้ หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

2.3 ใช้สถิติ (Multiple Regression) ในการวิเคราะห์ปัจจัยการด้านการออมที่มีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ประกอบด้วย รูปแบบการออม ลักษณะการออม การตัดสินใจออม

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ในเขตบางเขน กรุงเทพมหานครโดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นด้าน พบว่า ด้านการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยประชากร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

2.1 ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานครที่มี เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ และระดับรายได้ที่ต่างกัน ทำให้การวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 โดยรวมต่างกันทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ รูปแบบการออม ลักษณะการออม การตัดสินใจออม

2.2 ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้การวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ต่างกันในด้านการตัดสินใจออม

2.3 ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้การวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19ไม่ต่างกันในด้านการรูปแบบการออม ลักษณะการออม

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ในเขตบางเขน กรุงเทพมหานครโดยรวมมีระดับปฏิบัติ ภาพรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นระดับมาก

2. ผลการศึกษาเพื่อการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2.1 ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน ทำให้การวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การที่ประชากรมีเพศที่แตกต่างกันนั้นมีการวางแผนการออมที่ต่างกันโดยเฉพาะเพศหญิงจะมีการวางแผนการออมเงินมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับบุรินทร์ แสงแก้ว (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมของพ่อค้าแม่ค้า ในเขต เทศบาล

เมือง จังหวัดเชียงราย และอริยเทพ สงศรี (2551) วิจัยเรื่อง ศึกษาถึงพฤติกรรมการออมของอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.2 ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน ทำให้การวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยพบว่าประชากรที่มีช่วงอายุระหว่าง 50 ปีขึ้นไปมีระดับปฏิบัติในรูปแบบการออมที่จะได้รับผลประโยชน์ด้านดอกเบี้ยหรือเงินปันผลอย่างเหมาะสมมากที่สุด มีระดับปฏิบัติในลักษณะการออมที่หลากหลายของประเภทเงินฝากกับสถาบันการเงิน การออมที่หลากหลายของประเภทการลงทุนเพื่อผลกำไร และมีระดับปฏิบัติการตัดสินใจออมเมื่อรู้สึกว่าการออมเป็นไปตามที่ตนเองต้องการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ บุรินทร์ แสงแก้ว (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมของพ่อค้าแม่ค้า ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัด และ กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

2.3 ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้การวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ใน รูปแบบการออม และลักษณะการออม ไม่มีผลต่างกัน แต่การตัดสินใจออมมีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ซึ่งผู้วิจัยพบว่าประชากรที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีการตัดสินใจออมมากกว่าระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า อาจจะเป็นเพราะระดับการศึกษาที่สูงกว่าทำให้มีรายได้ที่มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับพรทิพย์ วงษ์วานิช, นพวรรณ ทับทอง และ เกียรติชัย วีระญาณนทร์ (2555) ศึกษาพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำกัด และอริยเทพ สงศรี (2551) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการออมของอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.4 ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยพบว่าประชากรที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้างมีผลต่อรูปแบบการออมกับการตัดสินใจออมมากที่สุด เพราะว่าประชากรที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้างอาจจะมีประสบการณ์ชีวิตในด้านต่างๆมากกว่าสถานภาพอื่นๆ จึงทำให้มีความรอบคอบมากกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยใด และสถานภาพโสดมีผลต่อลักษณะการออมมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และวีรชัย ผ่องศรี (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของข้าราชการทหารเรือสำนักงานตรวจสอบภายในทหารเรือ

2.5 ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้การวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยพบว่าอาชีพเกษียณ/ว่างงานมีผลต่อรูปแบบการออม

ลักษณะการออม การตัดสินใจออม บุคคลที่เกษียณหรือว่างงานอาจจะมีรายรับเงินบำเหน็จบำนาญ หรือมีลูกหลานดูแลจึงมีเงินเหลือที่จะมาฝากออม ซึ่งสอดคล้องกับ พัฒน์ ทองพึ้ง (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร และภัทราพร ยอดจันทร์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณของประชาชนในเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

2.6 ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับรายได้ต่างกัน ทำให้การวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยพบว่าประชากรที่มีระดับรายได้ 30,001-40,000 บาทไปมีผลต่อรูปแบบการออมกับลักษณะการออมมากที่สุด และประชากรที่มีระดับรายได้ 50,000 บาทขึ้นไปมีผลต่อการตัดสินใจออมมากที่สุด ประชากรที่มีรายได้สูงก็จะมีวางแผนการออมที่เหมาะสมโดยรายได้สมดุลกับรายจ่าย ซึ่งไม่สอดคล้องกับ กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับ พรทิพย์ วงษ์วานิช, นพวรรณ ทับทอง และ เกียรติชัย วีระญาณนนท์ (2555) ศึกษาพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำกัด

3. ผลการศึกษาปัจจัยการวางแผนด้านการออมที่มีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19

3.1 ปัจจัยด้านการออมในสถาบันการเงินมีผลต่อการวางแผนการออมเงิน

ของประชาชนช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับการออมในสถาบันการเงิน เนื่องจาก มีระบบรักษาเงินออมที่ปลอดภัย 24 ชั่วโมง และยุคสมัยที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ทำให้การฝาก ถอน โอน หรือออมเงินกับทางสถาบันการเงินสะดวกมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กัญญารัตน์ วงษ์ชมภู และ อนงค์นุช เทียนทอง (2554) ศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของพนักงานสถาบันการเงินและข้าราชการในจังหวัด อุตรดิตถ์ พบว่า กลุ่มพนักงานสถาบันการเงินและกลุ่มข้าราชการ เลือกที่จะออมเงิน มากกว่าลงทุนทางการเงินซึ่งการออมเงินจะออมในรูปแบบฝากออมทรัพย์ และฝากแบบสหกรณ์ออมทรัพย์ และอริยเทพ ส่งศรี (2551) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการออมของอาจารย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะรูปแบบและพฤติกรรม การออม ของอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในช่วงที่เกิดปัญหาภาวะเงินเฟ้อสูง พบว่า การออมในรูปแบบเงินฝากมีสัดส่วนมากที่สุด

3.2 ปัจจัยด้านการออมในสินทรัพย์ มีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญกับการ

ออมในสินทรัพย์ เพื่อเป็นมรดกแก่ลูกหลาน หรือเพื่อเกณฑ์กำไร เพราะวสินทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร บ้าน จะเพิ่มมูลค่าสูงขึ้นในอนาคตได้ ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา สมภารเพียร (2556) ศึกษาพฤติกรรมการออม และปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของแรงงานในระบบในตลาดนัดจตุจักรพบว่า ส่วนใหญ่พบว่า ออมกับสถาบันการเงินในรูปแบบผลิตภัณฑ์การเงินต่างๆ และมีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อการซื้อทรัพย์สินต่างๆ เช่น บ้านที่ดิน และดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ (2557) ได้ศึกษาการออม ความมั่งคั่ง และบ้านอายุผู้สูงอายุของครัวเรือนไทยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทย การสะสมทรัพย์สินหรือความมั่งคั่ง การออม และการสะสมทรัพย์สิน

3.3 ปัจจัยด้านการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินมีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้มีความสำคัญกับการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินเนื่องจาก เงินออมในส่วนนี้ช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิดไม่ว่าจะเป็น อุบัติเหตุเจ็บป่วย หรือแม้กระทั่งในช่วงวิกฤติโรคระบาด ที่รัฐบาลสั่งให้หยุดงานอาจจะทำให้จำเป็นต้องนำเงินส่วนนี้มาใช้จ่ายเพื่อประทังชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ เดือนรุ่ง ช่วยเรือง (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเปียง จังหวัดตรัง พบว่าวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อเป็นมรดกให้ลูกหลานและเพื่อขอสินเชื่อในอนาคต ส่วนครัวเรือนทั่วไปมีพฤติกรรมการออมคือ จ่ายก่อนเงินเหลือแล้วจึงออม และไม่ได้ฝากประจำทุกเดือน มีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อใช้จ่ายในยามจำเป็น และเป็นมรดกให้ลูกหลาน และ ปพพิญา บุญศรี (2555) ได้ศึกษา ปัจจัยครัวเรือนมีการออมอยู่ในระดับปานกลางและมีครัวเรือนจำนวนหนึ่งที่ยังไม่มีการออมเงิน พบว่าการออมเงินไม่ควรมาจากเงินเหลือใช้ ซึ่งในส่วนนี้สามารถค้นคว้าได้จากสถาบันการเงินต่างๆ หรือเว็บไซต์ และควรมีการใส่ใจในเรื่องการออมมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะมีเงินออมเก็บไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินและใช้จ่ายในอนาคต

3.4 ปัจจัยด้านการออมเพื่อวัยเกษียณมีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชากรในเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้มีความสำคัญกับการออมเพื่อวัยเกษียณ เนื่องจากประชากรต่างทั้งงาน ทำธุรกิจเพื่อเก็บออมเงิน สินทรัพย์ ต่างๆ ที่จะได้มีไว้ใช้จ่ายอย่างมั่งคั่งในวัยที่ไม่มีกำลังที่จะทำงานหรือประกอบอาชีพเพื่อจะไม่ให้เป็นภาระของลูกหลาน ซึ่งสอดคล้องกับ พัฒนีย์ ทองพึ้ง (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการออมที่สำคัญคือ เงินบำนาญเงินบำนาญเลี้ยงชีพข้าราชการ (กบข.) การลงทุนในเงินฝากธนาคารการลงทุนหุ้นสหกรณ์ และ ภัทรพร ยอดจันทร์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณของประชาชนในเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ ด้านรายได้และค่าใช้จ่าย ด้านอิสรภาพทางการเงินและด้านความมั่นคงในชีวิต

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

จากผลวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์และแนวทางสำหรับผู้ผู้ต้องการการวางแผนการออมเงินในช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านประชากร โดยแบ่งเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระดับรายได้ ทำให้การวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ต่างกัน สถาบันการเงินหรือหน่วยงานต่างๆไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หรือเอกชนควรให้ความสำคัญในการให้ข้อมูล ข่าวสาร การนำเสนอ การโฆษณาเพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มคนแต่ละกลุ่มได้อย่างง่าย และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่นการโฆษณา การเข้าไปอบรม สัมมนาในเขตชุมชน โดยมุ่งเน้นเข้าถึงกับกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัท ว่างาน/วัยเกษียณ ที่มีรายระดับปานกลาง เพื่อให้ประชากรเข้าใจความสำคัญถึงการออมได้ง่าย ไม่ซับซ้อน สามารถเข้าถึงได้กับทุกคน

ปัจจัยด้านการออมที่มีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ประกอบไปด้วย ด้านการออมในสถาบันการเงิน ด้านการออมในสินทรัพย์ ด้านการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ด้านการออมเพื่อวัยเกษียณ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.ด้านการออมในสถาบันการเงิน พบว่าการออมเงินในสถาบันการเงินนั้นมีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 จึงควรให้ความสำคัญกับการให้ความรู้ ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับหากมีการเก็บออมในสถาบันการเงิน ข้อมูลข่าวสารควรที่จะเข้าถึงได้ง่าย และมีการอำนวยความสะดวกมากขึ้นในการออม

2.ด้านการออมในสินทรัพย์ พบว่าการออมในสินทรัพย์มีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ดังนั้นการให้ความสำคัญเกี่ยวกับข้อมูล โครงการบ้านจัดสรร ที่ดิน หรือแม้ควรมีโครงการเกี่ยวกับการฝากออมเพื่อซื้อสินทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ จากภาครัฐหรือเอกชน

3.ด้านการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน พบว่าการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินมีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ดังนั้นการให้ความสำคัญกับการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ภาครัฐและเอกชนควรที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างแรกให้กับประชาชนทราบถึงความจำเป็นมากแค่ไหน เพราะว่าเหตุการณ์ไม่คาดคิดอุบัติเหตุ เจ็บป่วย เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อหากประชาชนขาดความกระหนกในการเก็บออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ก็อาจจะทำให้ลำบากได้หากเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ภาครัฐเองควรมีการให้กองทุน หรือแม้กระทั่งช่วยแนะนำชุมชนให้มีการฝากประกันกลุ่ม หรือการฝากออมทรัพย์เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินในชุมชน

4.ด้านการออมเพื่อวัยเกษียณ พบว่าการออมเพื่อวัยเกษียณมีผลต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชน ช่วงวิกฤตโรคระบาด Covid-19 ดังนั้นการให้ความสำคัญกับ การประชาสัมพันธ์ แนะนำ

ประชาชนให้มีการจัดสรรเงินออกเป็นส่วนๆ เพื่อที่ประชาชนจะได้มีการวางแผนในอนาคต ในยามแก่เฒ่าที่ไม่มีแรงที่จะออกไปทำงาน ทำธุรกิจเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายแล้ว ในวัยที่เกษียณจะได้มีเงินพอเหลือใช้จ่ายในการดำรงชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาในกลุ่มประชากรในวงกว้างให้มากขึ้น
2. การทำวิจัยครั้งต่อไปโดยใช้เครื่องมือทางการวิจัยแบบอื่นๆ เพื่อจะได้ข้อมูลเชิงลึกมากเพิ่มขึ้น เช่น การสัมภาษณ์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

<http://www.fpo.go.th/eresearch/getattachment/b440ef90-5a64-4f21-ae57-8e35ba8383f0/9087.aspx>

เกษมศรี ปุชนีย์วงศ์ (2558) การตระหนักรู้และพฤติกรรมการออมเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุของกลุ่มบุคคลช่วงอายุระหว่าง 25 - 35 ปี กิจติพร สิทธิพันธุ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

กาญจนา สมภารเพียร (2556) ศึกษาพฤติกรรมการออม และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมของแรงงานนอกระบบในตลาดนัดจตุจักร เดือนรุ่ง ช่วยเรือง (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเปาะเปาะ จังหวัดตรัง

ปิยะดา พิศาลบุตร (2558) การเตรียมตัวเพื่อการเกษียณอายุของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

เพ็ญพิมล ทศน์ธนนท์ (2556) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการออมภาค ครัวเรือนไทย

พรทิพย์ วงษ์วานิช, นพวรรณ ทับทอง และ เกียรติชัย วีระญาณนนท์ (2555) ศึกษาพฤติกรรมการออมและการกู้ยืมของสมาชิกสหกรณ์ ออมทรัพย์พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำกัด

ภัทรพร ยอดจันทร์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณของประชาชนในเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

วีรัชย์ ผ่องศรี (2559) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณ ของข้าราชการทหารเรือสำนักงานตรวจสอบภายในทหารเรือ

อนันต์จิต บุญโถม, บุญเลิศ จิตรมณีโรจน์ (2560) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกออมเงินใน สถาบันการเงินปัจจุบัน ของบุคคล ทั่วไปใน อำเภอยะบุรี จังหวัดสุราษฎร์ธานี แม่คำในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดเชียงราย